

POSTANOWIENIE

Dnia 26 marca 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jerzy Grubba

w sprawie **B.O.**

o odszkodowanie i zadośćuczynienie

po rozpoznaniu w Izbie Karnej

na posiedzeniu w dniu 26 marca 2025r.

wniosku Sądu Okręgowego w Lublinie

z dnia 11 marca 2025r., sygn. akt IV Ko 357/25,

o przekazanie sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu

na podstawie art. 37§1 k.p.k.

p o s t a n o w i ł:

uwzględnić wniosek i sprawę przekazać do rozpoznania

Sądowi Okręgowemu w Katowicach.

UZASADNIENIE

Wniosek Sądu Okręgowego w Lublinie jest zasadny.

Jak wynika przede wszystkim z dokumentacji lekarskiej znajdującej się w aktach sprawy (k. 24 – 52) u wnioskodawczynie stwierdzono znaczne naruszenie funkcji narządu wzroku, słuchu i ruchu, co upuścił w dużym stopniu jej sprawność i skutkuje niezdolnością do samodzielnej egzystencji. Choroby te powodują, że wnioskodawczynie obecnie nie nadaje się do uczestniczenia w

postępowaniu sądowym, które miałyby się toczyć w sądzie właściwym miejscowo – oddalonym o ok. 400 km od jej miejsca stałego zamieszkania.

W tej sytuacji przyjąć należy, że dobro wymiaru sprawiedliwości wymaga przekazania sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu, którym winien być sąd położony bliżej miejsca zamieszkania wnioskodawczynie niż sąd właściwy. Taka decyzja pozwoli B.O. na udział w rozprawie minimalizując trudy związane z dotarciem do sądu. Jak wydaje się też, aktualnie jest to jedyna decyzja, która stworzy szansę przeprowadzenia niniejszego procesu stosunkowo sprawnie i z zagwarantowaniem wnioskodawczynie odpowiedniego prawa do osobistego reprezentowania swoich interesów.

Kierując się przedstawionymi względami, Sąd Najwyższy orzekł jak na wstępie, wskazując jako właściwy do rozpoznania sprawy Sąd Okręgowy w Katowicach, a więc Sąd, na którego obszarze właściwości wnioskodawczynie zamieszkuje.

[WB]

[a.ł.]